

دانشگاه تهران، دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر تحلیل و طراحی الگوریتم‌ها

پاسخ تمرین کتبی سوم (الگوریتم‌های حریصانه)
طراح: علیرضا توکلی، AlirezaTa3akoli@gmail.com

۱. (آ)

i. در هر مرحله با ارزش‌ترین شیء برداشته شود. مثال نقض به این صورت خواهد بود که اگر حجم کوله‌پشتی $V = 10$ باشد و شیء اول به صورت $c_1 = 7, v_1 = 10$ باشد و ۱۰ شیء دیگر به صورت $c = 1, v = 1$ داشته باشیم، بهتر است که ۱۰ شیء برداشته شود؛ ولی الگوریتم شیء اول را انتخاب می‌کند.

ii. در هر مرحله کم حجم‌ترین شیء برداشته شود. مثال نقض به این صورت خواهد بود که دوباره اگر حجم کوله‌پشتی $V = 10$ باشد و شیء اول به صورت $c_1 = 100, v_1 = 10$ باشد و ۱۰ شیء دیگر به صورت $c = 1, v = 1$ داشته باشیم، بهتر است که شیء اول برداشته شود؛ ولی الگوریتم اشیاء دیگر را انتخاب می‌کند.

(ب) ابتدا تمامی اشیائی که حجم‌شان از حجم کوله‌پشتی بیش‌تر است را کنار می‌گذاریم. از بین اشیاء باقی‌مانده، شیئی را با بیش‌ترین چگالی (نسبت ارزش به حجم) در نظر بگیرید. در صورت وجود چندین شیء، شیء با حجم کم‌تر انتخاب شود. از این شیء آن‌قدر در کوله‌پشتی می‌گذاریم تا دیگر نتوان از این شیء در آن جا داد. حال ادعا می‌کنیم اگر جواب بهینه M باشد، کوله‌پشتی ما حداقل ارزش $\frac{M}{2}$ دارد.

می‌دانیم که ما پس از این کار، حداقل نصف کوله‌پشتی را پر کرده‌ایم. زیرا اگر نصف کوله‌پشتی پر نشده بود، می‌توانیم باز هم از این شیء به کوله‌پشتی اضافه کنیم. پس بیش‌تر از نصف کوله‌پشتی از جسمی با بیش‌ترین چگالی پر شده است. حال اگر جواب بهینه را در نظر بگیریم، حداکثر همین مقدار از حجم کوله‌پشتی توسط همین چگالی و باقی‌مانده‌ی آن توسط اشیائی با چگالی کم‌تر پر شده است. پس جواب ما حداقل نصف جواب واقعی است.

توجه شود که الگوریتم استفاده شده تنها طول آرایه را طی می‌کند. پس جواب از مرتبه $O(n)$ خواهد شد.

۲. گریه‌ها را بر اساس وزن‌شان مرتب می‌کنیم. متغیری ($last$) خواهیم داشت که نشان می‌دهد آخرین گریه‌ای که وزن نهایی‌اش را مشخص کرده‌ایم، چه وزنی داشته است. در ابتدا برای این که متغیر تأثیری نگذارد، $last = 0$ قرار می‌دهیم. حال از کم وزن‌ترین گریه شروع می‌کنیم. هر دفعه اگر وزن گریه‌ی مورد بررسی w باشد و $last < w - 1$ باشد، گریه را رژیم می‌دهیم و وزن آن $w - 1$ می‌شود. در صورتی که $last = w - 1$ باشد، گریه در همین وزن مانده و در صورتی که $last = w$ باشد، وزن گریه را یک واحد زیاد می‌کنیم. توجه کنید که در انتهای هر تصمیم‌گیری باید متغیر $last$ را به وزن نهایی به روز رسانی کنیم. تعداد گریه‌های متفاوت نیز برابر با تعداد گریه‌هایی خواهد بود که $last \neq w$ است.

توجه شود که در این الگوریتم تنها یک مرتب کردن و یک حرکت روی اعضای آرایه را داشتیم. پس مرتبه‌ی زمانی $O(n \log n)$ خواهد شد.

۳. کلیت الگوریتم به این صورت است که از ابتدا تا جایی که ماشین تکراری ببینیم را یک بازه می‌کنیم. پس از آن دوباره همین فرآیند را تکرار می‌کنیم تا ماشین‌ها تمام شوند. اما در ادامه جزئیات این الگوریتم گفته می‌شود. فرض کنید آرایه‌ی کمکی B را داریم که طول آن به اندازه‌ای است که $B[a_i]$ معتبر باشد. از اولین ماشین شروع کرده و اگر در حال بررسی ماشین i ام باشیم و $B[a_i] = 1$ باشد، بازه‌ی فعلی را به عنوان یک بازه اعلام کرده و به ازای تمامی a_i های این بازه، $B[a_i] = 0$ را انجام می‌دهیم که حواسمان باشد از این نوع ماشین استفاده نکردیم. الگوریتم تنها یک بار تمامی ماشین‌ها را می‌بیند، پس مرتبه زمانی آن $O(n)$ خواهد بود.

۴. برای این که جایگاه هر عدد در آرایه‌های A و B یادمان بماند، هر عضو را به همراه جایگاه‌اش به صورت زوج مرتب می‌نویسیم. سپس هر دوی A و B را به صورت نزولی مرتب کرده و اشاره‌گرهایی به هر کدام از آن‌ها به نام‌های pA و pB داریم که در ابتدا روی اولین عناصر هر کدام از آن‌ها هستند. حال تا جایی که $A[pA] \leq B[pB]$ است، pB را زیاد می‌کنیم. اگر pB به انتها رسید که کار تمام است. در

غیر این صورت، به حالتی می‌رسیم که $A[pA] > B[pB]$ است. تعداد سکه‌ها را یکی زیاد کرده و از آنجایی که اندیس اولیه‌ی این دو عنصر را داریم، می‌توانیم کاری کنیم که در جایگشت اندیس‌هایشان یکی شود. پس از این کار pA را یکی زیاد کرده و همین فرآیند را ادامه می‌دهیم تا زمانی که یا حالت گفته شده پیش بیاید و یا pA به انتهای A رسیده باشد.

در این الگوریتم از مرتب کردن استفاده شد پس مرتبه زمانی الگوریتم $O(n \log n)$ خواهد شد.

۵. لم ۱: هر فرد حداکثر دو گزینه برای رفتن به طباشی دارد. زیرا فرض کنید حداقل سه گزینه داشته باشد. از آنجایی که تمامی طباشی‌ها روی یک خط قرار دارند، دومین طباشی از یکی از دو طباشی دیگر نزدیک‌تر است و به تناقض می‌رسیم.

لم ۲: در صورتی که y فرد B بین A و طباشی C قرار گرفته باشد. $(y_A < y_B < y_C)$ هم‌چنین طباشی C نزدیک‌ترین طباشی به A باشد، A قادر نیست مجانی کله‌پاچه بگیرد. زیرا فرد B زودتر به کله‌پاچه می‌رسد و نزدیک‌تر است. هم‌چنین نزدیک‌ترین طباشی به فرد B همان طباشی C است.

طباشی‌ها که در آرایه‌ی A هستند و افراد که در آرایه‌ی B هستند را بر حسب y مرتب می‌کنیم. هم‌چنین به ازای هر طباشی وکتوری داریم که در آن افرادی که به سوی این طباشی می‌آیند را می‌ریزیم. اسم این وکتور V است. برای هر فرد توسط باینری سرچ روی اعضای A می‌توانیم طباشی‌های نزدیک به آن فرد را پیدا کنیم. اگر تنها یک طباشی به این فرد نزدیک بود، به V طباشی مورد نظر این فرد را اضافه می‌کنیم. زیرا جای دیگری وجود ندارد که برود. حال برای افرادی که دو گزینه دارند، گزینه‌ای که طبق لم ۲ منقضی می‌شود را حذف می‌کنیم. یک بخشی از این افراد یک گزینه‌ای می‌شوند و مانند یک گزینه‌ای‌ها با آن‌ها برخورد می‌کنیم. اما دو گزینه‌های باقی‌مانده را چه کنیم؟ آن‌ها را بر حسب y مرتب کنید. از کوچک‌ترین y شروع کرده و بین دو طباشی مورد نظر، اگر طباشی با y کم‌تر، فردی نزدیک‌تری نداشت که به آن می‌خواست برود، به سمت آن طباشی بفرستیم. در غیر این صورت، به طباشی بعدی می‌فرستیم. این کار را تا انتها انجام می‌دهیم و به ازای هر طباشی مشخص می‌کنیم از بین گزینه‌های موجود، کدام یک زودتر به مقصد می‌رسند. مرتبه‌ی زمانی الگوریتم به دلیل مرتب کردن آرایه‌ها $O(n \log n + m \log m)$ خواهد بود.

اثبات الگوریتم: فرض کنید جواب بهینه با الگوریتم ما متفاوت باشد. می‌دانیم که جواب بهینه برای افرادی که یک گزینه دارند و کسانی که طبق لم ۲ یک گزینه دارند، باید حتماً مشابه ما باشد. (زیرا تنها یک حالت برای انجام دادن این کار وجود دارد). پس تفاوت در دو گزینه‌ای‌ها خواهد بود. فرض کنید به ترتیب الگوریتم ما چک می‌کنیم که آیا انتخاب ما با انتخاب بهینه تفاوت دارد یا خیر. اولین جایی را در نظر بگیرید که تفاوت پیدا می‌کند. این تفاوت دو نوع ممکن است باشد:

- ما این فرد را به طباشی با y کم‌تر فرستاده‌ایم اما الگوریتم بهینه او را به طباشی با y بیش‌تر فرستاده است. در این صورت، طبق الگوریتم گفته شده، ما مطمئن خواهیم بود که فرد با رفتن به طباشی با y کم‌تر حتماً مجانی کله‌پاچی می‌خورد. پس اگر در جواب بهینه نیز این فرد را به این طباشی بفرستیم، مشکلی پیش نخواهد آمد.

- ما این فرد را به طباشی با y بیش‌تر فرستاده‌ایم اما الگوریتم طباشی با y کم‌تر را انتخاب کرده است. از آنجایی که در الگوریتم ما تنها در صورتی فرد به y بیش‌تر می‌رفت که اگر به طباشی با y کم‌تر می‌رفت، کله‌پاچه‌ی مجانی نمی‌توانست بگیرد. پس اگر در جواب بهینه این فرد را به طباشی با y بیش‌تر بفرستیم، جواب بیش‌تر مساوی خواهد شد.

پس الگوریتم ما جواب درست را در خروجی می‌دهد.

۶. الگوریتم به این صورت خواهد بود که لیستی از زیردنباله‌های منتهی به \bullet و لیستی از زیردنباله‌های منتهی به \bullet داریم. از ابتدا شروع کرده و هرگاه \bullet دیدیم یکی از عناصر لیست \bullet ها را یک به انتهایش اضافه کرده و در لیست \bullet ها می‌گذاریم. هرگاه \bullet دیدیم، اگر لیست \bullet ها خالی نبود، یکی از آن‌ها را گرفته و \bullet به انتهایش اضافه کرده و در لیست صفرها می‌گذاریم و در غیر این صورت یک \bullet به لیست صفرها اضافه می‌کنیم. واضح است که مرتبه‌ی الگوریتم از مرتبه‌ی $O(n)$ است. الگوریتم اگر در زمانی نتواند کار گفته شده را انجام دهد، یا در انتها لیست \bullet هایش خالی نباشد، جواب خیر خواهد بود و در غیر این صورت جواب بله است و لیست زیردنباله‌ها مشخص خواهد بود. حال الگوریتم را اثبات می‌کنیم. در صورتی که جواب الگوریتم بله باشد که مشکلی نیست و زیردنباله‌ها را مشخص کرده‌ایم. حال فرض کنید الگوریتم خیر می‌گوید اما افزای وجود دارد. مرحله به مرحله جلو می‌رویم تا به جایی برسیم که الگوریتم ما با جواب تفاوت داشته باشد. دو حالت داریم:

- عدد فعلی یک است. دو الگوریتم این عدد را به انتهای یک زیردنباله باید اضافه کنند. پس تفاوت الگوریتم ما با جواب این است که ما یک را به انتهای یک زیردنباله و جواب آن را به انتهای یک زیردنباله‌ی دیگر اضافه کرده است. اگر در ادامه‌ی جواب اصلی ما بیایم و جای این دو زیردنباله را با هم عوض کنیم، تغییری در جواب اصلی رخ نمی‌دهد. پس فرقی نمی‌کند که \bullet به کدام زیردنباله اضافه شده باشد.

• عدد فعلی صفر است. اگر الگوریتم ما و جواب اصلی هر دو این ۰ را به انتهای یک دنباله‌ی ۱ اضافه کرده باشند که به دلیل گفته شده در مورد قبلی، مشکلی نخواهیم داشت. پس تنها حالتی که می‌ماند این است که الگوریتم ما این صفر را به انتهای یکی از اعضای لیست ۱ ها اضافه کرده باشد و جواب اصلی آن را یک زیردنباله‌ی جدید در نظر گرفته است. در این صورت از آن جایی که در جواب اصلی یک زمانی یک صفری به انتهای ۱ اضافه خواهد شد، پس می‌توانیم جای این دو صفر را با هم عوض کنیم و مشکلی پیش نیاید.

پس الگوریتم ما جواب درست را خروجی می‌دهد.